

[Lombourn.]

være mange der vil beklage, det må man indrømme, men vel, vi har nu levet uden disse broer i mange år, også i et højt industrialiseret samfund, så vi klarer vel nok at leve lidt længere uden dem også. I øvrigt har jeg en personlig sympati for færger, det er det sidste poetiske trafikmiddel, der er tilbage.

Poul Boeg (CD):

Det er vist velkendt, at jeg er en af dem, der er energisk modstander af Saltholmprojektet, jeg skal imidlertid ikke ved denne lejlighed nærmere begrunde hvorfor. De argumenter, der kan anføres imod dette projekt, har allerede været fremdraget i debatten, herunder bl. a. af min partifælle hr. Iversen, der netop påtog sig at være ordfører for den del af centrum-demokraterne, der går imod Saltholmprojektet. Det ville måske også være næsten naivt at forestille sig, at noget, man sagde på dette tidspunkt, ville få nogen nævneværdig indflydelse på den afstemning, der til sin tid vil finde sted, men der er dog i hvert fald nogen, man lytter til med særlig interesse, og til dem kan vi vel godt i det danske samfund henregne direktør Steen Danø. Der har tidligere i debatten været henvisninger til hans tv-udsendelse med hr. Kampmann, og det foranlediger mig til at stille et rent konkret spørgsmål til trafikministeren. Der er fra flere sider, f. eks. af hr. Holmberg, blevet talt om, at nu skulle vi gøre en indsats for at have så stort og så alsidigt et materiale som muligt ind i beslutningsprocessen. Vi ved da også alle, at der er en del folketingsmedlemmer, der endnu ikke har besluttet sig, det gælder bl. a. i mit eget parti, folketingsmedlemmer er blevet nævnt heroppe ved navn, som ikke har besluttet sig, og for dem af dem, der ikke har set denne udsendelse — og det ved jeg der er en del i tinget der ikke har, fordi den faldt i ferietidens højdepunkt — tror jeg, det kunne være interessant og inspirerende at få lejlighed til at se denne udsendelse. Derfor er mit

spørgsmål til trafikministeren, om han vil foranledige, at der bliver lejlighed til for tingets medlemmer her på Christiansborg at se denne, må jeg kalde den Danø-Kampmannske udsendelse. Der skulle, så vidt jeg kan se, hverken være tekniske eller principielle vanskeligheder ved at arrangere noget sådant, jeg kan her blot minde om, at der jo er et fortilfælde, idet vi så sent som i forrige samling, da en tv-udsendelse refererede til et politisk spørgsmål, der kom op her i tinget på det pågældende udvalgs initiativ, fik en lejlighed til her i tinget at se denne udsendelse. Det var det ene spørgsmål, jeg gerne ville komme ind på.

Det andet var det spørgsmål, som hr. Ninn-Hansen kom ind på, nemlig spørgsmålet om folkeafstemning. Jeg er for mit vedkommende helt enig i det, der blev sagt om, at tilfældet egner sig særdeles godt til folkeafstemning, og vi kan vist i høj grad regne med, at det er hævet over enhver tvivl, at skulle ulykken ske, at dette Saltholmprojekt virkelig fik flertal her i tinget, så vil der i hvert fald rigeligt være de 60 medlemmer, som grundloven kræver, der ville nære ønske om at få dette projekt til en folkeafstemning. Nu er der jo den vanskelighed, som netop blev omtalt, at vi løber ind i nogle juridiske, grundlovsmæssige fortolkningsproblemer, problemer, som også er blevet belyst i det bilag, som bl. a. hr. Holmberg henviste til, bilag 45 fra retsudvalget, hvor justitsministeren giver en redegørelse, og jeg skal naturligvis ikke tage forskud på, hvad den ærede minister ønsker at svare hr. Ninn-Hansen, men jeg kan jo godt lige fra dette bilag citere, at det centrale i den besvarelse, der dér er givet af justitsministeren, vel nok må siges at være, at spørgsmålet bedømt rent juridisk kan give anledning til en vis tvivl. Og når det er det resultat, man kommer til ud fra en juridisk analyse, altså ud fra problemstillingen om, hvorvidt der foreligger opfyldelse af en traktatmæssig forpligtelse, som efter reglen i grundlovens § 42 forhindrer, at man sender et lovforslag til folkeafstemning, så kunne